

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Quaresma

Aquest proper dimecres 2 de març, Dimecres de Cendra, comencem el temps de Quaresma. Els seus orígens són molt antics, es remunten als segles IV-V a la ciutat de Roma. La nit de Pasqua, a la Vetlla Pasqual, es batejaven els cristians convertits a la fe, i durant un temps de quaranta dies es preparaven amb diversos passos acompanyats per la comunitat cristiana que pregava i feia penitència. Aquesta quarantena de penitència, dejuni i oració es feia, i es fa també ara, seguint l'exemple de Jesús que es va retirar al desert durant quaranta dies de junant i pregant abans de començar la seva vida pública de predicació del Regne de Déu.

Durant aquest temps els que havien de ser batejats, els anomenats catecúmens, feien un seguit de passos que els anaven preparant per a rebre els sacraments de la iniciació cristiana la nit de Pasqua.

El primer pas era la inscripció del nom en el llibre dels catecúmens, de manera que després es presentaven al bisbe els noms dels qui es preparaven per a ser cristians.

Durant aquest temps de preparació, els catecúmens rebien catequesi per part del bisbe, qui els explicava les veritats de la fe contingudes en el credo, article per article. Grans exemples d'aquestes catequesis els tenim en Pares de l'Església dels segles IV-V com sant Ciril de Jerusalem o sant Agustí d'Hipona.

Altres moments importants del camí quaresmal per als catecúmens eren els escrutinis i les entregues. Sobretot en les tres últimes setmanes de Quaresma, el bisbe feia entrega dels evangelis, el Pare-

Baptisteri de la Catedral de Terrassa (1940)

nostre i el credo. Com que eren textos no escrits en paper, el bisbe els recitava i els feia aprendre de memòria.

A més del lliurament d'aquests textos, el bisbe els feia els anomenats escrutinis, una mena de benediccions demanant al Senyor que preparés aquells candidats per a ser cristians i rebre els sacraments.

Una vegada havien rebut els sacraments, durant la setmana de Pasqua, el bisbe es reunia cada dia amb els nous batejats, els neòfits, i tenien lloc les anomenades catequesis mistagògiques, en les quals se'ls explicava el sentit dels ritus del baptisme, la confirmació i l'eucaristia que havien celebrat la nit de Pasqua.

Això és la història de la Quaresma, però també nosaltres ens hem de preparar durant aquest temps per a la celebració de la Pasqua perquè la Pasqua és la festa més important de l'any, i així com aquells primers cristians començaven la seva no-

va vida de fills de Déu en el baptisme la nit de Pasqua, així també nosaltres ens preparem durant la Quaresma per renovar el nostre baptisme, per renovar la nostra vida. En el moment del nostre baptisme Jesucrist ens va unir a Ell fent-nos fills del seu mateix Pare, fills de Déu.

Per tant, la Quaresma no és només una tradició, és també una actualització de la nostra vida de cristians. Preparar-nos per a la Setmana Santa és, per tant, una necessitat per a nosaltres. La pregària, el dejuni, l'almoïna, el sacrament de la reconciliació són els mitjans que l'Església ens ofereix. Ho sabem aprofitar? Fora bo dedicar durant la Quaresma una mica més de temps a la pregària, a la lectura de la Bíblia, especialment als evangelis que la litúrgia ens va presentant cada dia, reconciliar-nos amb el Senyor a través del sacrament de la penitència, i així acompanyar Jesús en aquells quaranta dies que va viure al desert per sortir-ne renovats amb Ell.

ENTREVISTA

150 anys de l'Acadèmia Catòlica de Sabadell

RAMON GRAELLS I COSTA

Fa 150 anys, el Dr. Fèlix Sardà i Salvany va voler que l'acabada de néixer Joventut Catòlica de Sabadell esdevingués una entitat confessional, però totalment integrada i dirigida per laics. Així s'ha mantingut fins al dia d'avui l'Acadèmia Catòlica de Sabadell, que organitza des de 1892, un cop restaurada, la romeria a Montserrat. «La voluntat fundacional no deixava de ser una resposta catòlica al naixement de les associacions de caràcter liberal del moment, un model que va trobar posteriorment una bona acollida a altres ciutats catalanes del s. XIX», afirma el seu president, Ramon Graells.

L'Acadèmia manté l'esperit del fundador?

Sí, és plenament vigent. Arran d'aquesta aposta vers l'associacionisme catòlic del Dr. Sardà, sorgirien multitud d'iniciatives adreçades als infants i joves: el lleure i l'excursionisme, el teatre, l'art i la literatura en són bons exemples. Avui mantenim el compromís amb els infants i joves per mitjà del Centre d'Esplai; la tradició del Nadal amb l'Associació de Pessebristes; la música, amb l'acollida de grups corals i musicals; la solidaritat, amb entitats del tercer sector...

Què us aporta la pujada a Montserrat en romeria?

El nostre desig és mantenir una tradició devota del poble que va començar a l'edat mitjana, quan van sorgir els primers pelegrinatges a Montserrat. Cada cop hi ha més joves que ens acompanyen en el camí: un camí de cants i somriures, esforç i coneixença interior que evoca el sentit de fer camí plegats vers santa Maria.

Com manteniu el paper evangelitzador de l'Acadèmia?

Intentem adaptar-nos a la societat actual amb una visió plural. En l'àmbit d'infants i joves, donem tot el suport possible a l'educació en el lleure, com a vivència extraordinària i inoblidable per a ells, que transmet els valors de l'humanisme, a partir del compromís i la responsabilitat.

Oscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Amarats de Jesús

L'equip de catequistes d'una parròquia té una cura molt especial de la primera sessió d'aquesta activitat parroquial. El dia que comencen el primer curs de la catequesi per a infants, quan els hi donen la benvinguda, els expliquen que: «la catequesi us vol ajudar a ser amics de Jesús des del coneixement i l'amistat, a estimar-lo, a viure com Ell ens va ensenyar i a seguir-lo amb decisió i amb joia. Us convidem a amarar-vos de Jesús per amarar-ne la vostra família, els companys de l'escola, els amics amb els que feu esport o dansa, amb els de l'agrupament...». Un dels infants pregunta encuriós: «I què vol dir amarar?». La catequista, com si esperés la pregunta, li respon: «Si busqueu la paraula al diccionari, llegireu: "Amarar. Penetrar una idea en l'ànim". Potser és més clara una altra definició que també hi trobareu: "Posar en remull una cosa fins que el líquid la penetri". Veniu a la catequesi, doncs, a amarar-vos de Jesús, per omplir-vos del seu Esperit, del seu amor i per amarar-ne el món.»

Per enfortir aquest apropament a Jesús, els catequistes van preparar

una pregària que recull aquest desig d'amarar-se de Jesús. Recomanarem als infants que la pregessin cada dia, que fos la pregària de la catequesi i la pregària de la vida de cada dia. «Aquest curs, Jesús / vull ser més i més amic teu. / Ajuda'm! / Fes que cada dia / tingui més i més ganes / de conèixer-te millor. / Que tingui més i més ganes / d'estar amb tu, / de parlar amb tu, / de ser amics. / Vull, Jesús / ser tant a prop teu / que quedi ben amarat de tu / i així quan passi / per la vida dels altres / els hi contagii / la teva amistat.»

Cada setmana, quan es troben, comencen amb aquesta pregària i també a les reunions de pares. Alguns infants ja la saben de memòria. Els agrada repetir-la. Els fa sentir-se prop de Jesús. Jesús feu acostar els infants i digué: «Deixeu que els infants vinguin a mi: no els ho impedi, perquè el Regne de Déu és dels qui són com ells» (Lc 18,16). Prou que l'han fet seva, la pregària dels amarats, dels qui escampen l'olor de Crist, dels qui volen ser-ne missatgers i testimonis. «En veritat us ho dic: si no canvieu i us feu com els infants, no entrareu pas al Regne del cel» (Mt 18,3).

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Llamados a la «línea de salida»

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Nos estamos acercando al inicio de la Cuaresma. Aunque, en nuestra voluntad de ser fieles al Señor cada día hagamos nuestros «ejercicios», en este momento, el Señor nos llama a una carrera especial: nos invita a acudir el miércoles a la línea de salida para comenzar la carrera cuaresmal. Vivamos con ilusión esta llamada. A veces puede costar quitarse la ropa cotidiana, la cómoda, y prepararse con el traje de deporte. Requiere despojarse de lo habitual, de lo fácil, de aquello a lo que estamos acostumbrados.

Estamos, pues, en unos días de calentamiento. ¿Cómo nos hemos de preparar? «La Palabra de Dios nos pide que volvamos al Padre, nos pide que volvamos a Jesús, y estamos llamados a volver al Espíritu Santo», nos

decía el Papa el miércoles de ceniza del año pasado.

Confiamos plenamente en nuestro «Entrenador». «Volvamos al Espíritu, Dador de vida, volvemos al Fuego que hace resurgir nuestras cenizas, a ese Fuego que nos enseña a amar». Nuestro compañero de camino y nuestra meta es Jesucristo, dejémoslo tomar de su mano.

Se trata de una carrera muy particular, en la que no competimos sino que nos ayudamos, buscamos llegar a la meta con los otros corredores y «cuando acabe la Cuaresma nos inclinaremos aún más para lavar los pies de los hermanos».

Pongamos este camino ante la mirada atenta de María, Madre de Misericordia, «para volver a encontrar la alegría de ser amados».

Lectures de la missa diària i santoral

28. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.)
[1Pe 1,3-9 / SI 110 / Mc 10,17-27]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468), Sant Romà (s. V), abat; sant Serapió, mr.

1. ■ Dimarts [1Pe 1,10-16 / SI 97 / Mc 10,28-31]. Sant Rossend (Salsas, 907 - Celanova, 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

Comença el temps de Quaresma

2. ■ Dimecres de Cendra [Jl 2, 12-18 / SI 50 / 2Co 5,20-6,2 / Mt 6, 1-6.16-18]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

3. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / SI 1 / Lc 9,22-25]. Sant Medir, pagès mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

4. ■ Divendres [Is 58,1-9a / SI 50 / Mt 9,14-15]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Lluç I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capító, bisbes i mrs.

5. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / SI 85 / Lc 5,27-32]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Joan Josep de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperc, mr.

6. ■ † Diumenge vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setm.)
[Dt 26,4-10 / SI 90 / Rm 10,8-13 / Lc 4,1-13]. Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida. Sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

Intencions del Sant Pare per al mes de març

Preguem perquè els cristians, davant dels nous desafiaments de la bioètica, promoguin sempre la defensa de la vida a través de l'oració i de l'acció social.

DIUMENGE VIII DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 27,4-7)

Sacsegeu el garbell, i quedarà el rebuig: així serà l'escòria de l'home quan serà examinat. L'obra del terrisser ha de superar la prova del forn; així serà provat l'home al moment de donar comptes. El fruit de l'arbre demostra el bon conreu: així, quan l'home doni comptes, es veurà què tenia al cor. No facis l'elogi de ningú abans no hagi estat examinat: és llavors que l'home serà posat a prova.

Salm responsorial (91)

R. És bo de lloar-vos, Senyor.

És bo de lloar l'Altíssim, / de cantar al vostre nom, Senyor, / de proclamar al matí el vostre amor / i de nit, la vostra fidelitat. R.

Els justos creixeran com les palmeres, / es faran grans com els cedres del Líban; / plantats a la casa del Senyor, / creixeran als atris del nostre Déu. R.

Encara donaran fruit a la vellesa, / continuaran plens d'ufana i de vigor, / per proclamar que el Senyor és recte, / que la meua Roca no coneix la injustícia. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,54-58)

Germans, quan això que es consumeix es revestirà d'allò que ja no es consumeix, quan aquesta existència mortal es revestirà d'aquella que és immortal, es complirà allò que diu l'Escriptura: «La victòria ha engolit la mort. Oh mort, ¿on és la teua victòria? ¿On és l'agulló que t'incitava?». L'agulló que incitava la mort és el pecat, i el vigor del pecat ve de la llei. Però, donem gràcies a Déu: ell ens dona la victòria per Jesucrist, el nostre Senyor. Per tant, germans meus estimats, manteniu-vos fermes, incommovibles, sobre aquest fonament; prodigueu-vos cada dia en l'obra del Senyor, segurs que, en el Senyor, el vostre treball no serà en va.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 6,39-45)

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquest proverbi: «¿Un cec seria capaç de guiar un altre cec? ¿No caurien tots dos dins un clot? No hi ha cap deixeble més instruït que el mestre; només un cop formats, els deixebles arriben a ser com el seu mestre.

¿Per què, doncs veus l'estella dintre l'ull del teu germà, i no t'adones de la biga que tens dintre el teu ull? ¿Com li pots dir: "Germà, deixa'm, que et trauré aquesta estella de l'ull", si tu no veus la biga en el teu? Hipòcrita, treu-te primer la biga del teu ull, i llavors t'hi veuràs per poder treure l'estella de l'ull del teu germà.

No hi ha cap arbre bo que doni fruits dolents, ni cap arbre dolent que doni fruits bons. Cada arbre es coneix pels seus fruits: ningú no cull figues dels cards ni raïms de les bardisses. L'home bo, del tresor de bondat que guarda en el cor, en treu fora la bondat; però l'home dolent, del seu tresor de maldat, en treu el mal. Perquè la seva boca parla d'allò que es desborda del seu cor».

Lectura del llibre Eclesiàstic (Eclo 27,4-7)

Se agita la criba y queda el desecho, así el desperdicio del hombre cuando es examinado.

El horno prueba la vasija del alfarero, el hombre se prueba en su razonar. El fruto muestra el cultivo de un árbol, la palabra, la mentalidad del hombre.

No alabes a nadie antes de que razone, porque ésa es la prueba del hombre.

Salmo responsorial (91)

R. Es bueno darte gracias, Señor.

Es bueno dar gracias al Señor / y tocar para tu nombre, oh Altísimo, / proclamar por la mañana tu misericordia / y de noche tu fidelidad. R.

El justo crecerá como una palmera, / se alzarà como un cedro del Líbano; / plantado en la casa del Señor, / crecerá en los atrios de nuestro Dios. R.

En la vejez seguirá dando fruto / y estará lozano y frondoso, / para proclamar que el Señor es justo, / que en mi Roca no existe la maldad. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 15,54-58)

Hermanos:

Cuando esto corruptible se vista de incorruptión, y esto mortal se vista de inmortalidad, entonces se cumplirá la palabra escrita: «La muerte ha sido absorbida en la victoria. ¿Dónde está, muerte, tu victoria? ¿Dónde está, muerte, tu aguijón?» El aguijón de la muerte es el pecado, y la fuerza del pecado es la Ley.

¡Demos gracias a Dios, que nos da la victoria por nuestro Señor Jesucristo! Así, pues, hermanos míos queridos, manteneos firmes y constantes. Trabajad siempre por el Señor, sin reservas, convencidos de que el Señor no dejará sin recompensa vuestra fatiga.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 6,39-45)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los discípulos una parábola:

«¿Acaso puede un ciego guiar a otro ciego? ¿No caerán los dos en el hoyo? Un discípulo no es más que su maestro, si bien, cuando termine su aprendizaje, será como su maestro. ¿Por qué te fijas en la mota que tiene tu hermano en el ojo y no reparas en la viga que llevas en el tuyo? ¿Cómo puedes decirle a tu hermano: "Hermano, déjame que te saque la mota del ojo", sin fijarte en la viga que llevas en el tuyo? ¡Hipócrita! Sácate primero la viga de tu ojo, y entonces verás claro para sacar la mota del ojo de tu hermano.

No hay árbol sano que dé fruto dañado, ni árbol dañado que dé fruto sano. Cada árbol se conoce por su fruto; porque no se cosechan higos de las zarzas, ni se vendimian racimos de los espinos. El que es bueno, de la bondad que atesora en su corazón saca el bien, y el que es malo, de la maldad saca el mal; porque lo que rebosa del corazón, lo habla la boca.»

COMENTARI

«La boca parla d'allò que es desborda del seu cor»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Ens resulta sempre fàcil descobrir els defectes aliens i criticar-los. Més difícil ens resulta descobrir els propis, i encara més difícil reconèixer-los i allunyar-los. Ens passem el dia criticant els altres i corregint de paraula, o almenys, de pensament.

Jesús ens convida a fixar principalment la mirada en nosaltres mateixos, per descobrir l'empremta del pecat i per poder convertir-nos: «Treure primer la biga del teu ull, i llavors t'hi veuràs clar per treure l'estella de l'ull del teu germà», ens diu el Senyor.

No resulta fàcil reconèixer els nostres errors i els nostres pecats. Només amb un cor pur i amb una mirada neta som capaços de veure la nostra vida i la nostra conducta amb els mateixos ulls amb què Déu ens està veient i jutjant. I aquest cor i aquesta mirada només es purifiquen amb el contacte profund i constant amb la paraula de Déu i amb la gràcia dels sagraments, principalment de l'Eucaristia i de la Reconciliació.

No reconèixer tot això ens fa cecs a la realitat humana. I un cec no pot guiar un altre cec. Contràriament, reconeixent els nostres errors i les nostres limitacions se'ns obre la porta de la reconciliació i del perdó. Perquè podem reconèixer en l'altre un germà que és feble i pecador com un mateix. Aquest reconeixement ens obre a la saviesa, i ens fa mestres en vida humana.

Una comparació acaba el text de l'Evangelí que acabem d'escoltar: la de l'arbre i els seus fruits.

«Cada arbre es reconeix pel seu fruit: el que és bo, de la bondat que atesora en el seu cor treu el bé, i el que és dolent, de la maldat treu el mal: perquè el que vessa del cor, el parla la boca». D'aquesta manera, Jesús ens ensenya a observar les obres per conèixer el cor. Les obres dels altres, però també, i sobretot, les pròpies.

També nosaltres volem donar gràcies a Déu perquè ens sosté amb l'esperança en la resurrecció futura de les nostres persones, més enllà de la mort corporal i física. Així la nostra vida té sentit, i val la pena que treballem per fer el bé als nostres i a tothom, fins i tot als nostres enemics (cf. Diumenge passat)... Déu multiplicarà el bé que hàgim fet, però destruirà el mal que fem.

I, al mateix temps, li supliquem i li diem: «Senyor, ensenya'ns a mirar la nostra vida amb els teus propis ulls, per purificar el nostre cor i buscar abans convertir-nos que jutjar els altres.»

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Dilluns 28, a les 12 h. Primera trobada amb el clergat al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès.

Dimecres 2, a les 20 h. Missa amb la imposició de la cendra a la Catedral.

Dijous 3, a les 10 h. Trobada de Càritas Catalunya a la seu de Càritas Diocesana de Terrassa (a Sabadell).

Divendres 4, a les 11 h. Consell episcopal.

Dissabte 5, a les 10.30 h. Participa en la trobada que organitza Càritas al Fòrum de Barcelona amb el Cardenal Luis Antonio Tagle, Prefecte de la Congregació per l'Evangelització dels pobles. / **A les 19 h.** Missa a Santa Maria de Montcada.

Diumenge 6, a les 12 h. Missa amb el ritu d'elecció de catecúmens a la Catedral.

Notícies

L'escut del Bisbe a la Catedral. El dijous 17 de febrer s'ha col·locat l'escut episcopal de Mons. Salvador Cristau a la Catedral. La peça ha estat realitzada en fusta i s'ha situat sobre la càtedra, al mateix lloc on hi havia l'escut de l'anterior bisbe. Hi figura el lema episcopal: *Scio enim cui credidi* (Sé en qui he cregut) tret de la segona Carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 1,12).

Confirmacions a Granollers. El passat diumenge 20 de febrer, Mons. Salvador Cristau, Bisbe de Terrassa, celebrà l'Eucaristia a la Parròquia de Sant Esteve de Granollers. En aquest context, confirmà 23 joves i adults d'aquesta parròquia i també de Canovelles, Vallromanes i Vilanova del

Vallès. En acabar la celebració pogué saludar molts fidels que el felicitaren com a nou Bisbe diocesà.

Recés per a noies. Els dies 18 al 20 de febrer, la Delegació de Joventut organitzà un recés per a noies a Caldes de Montbui. El va predicar Mn. Xavier Farrés.

Agenda

Trobada del Bisbe amb el clergat de la diòcesi. Per a preveres i diaques. Demà dilluns 28 de febrer, a les 12 del migdia, al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès.

Exercicis espirituals per a preveres. Predicats pel P. Enrique Martín Baena, CPR. Del diumenge 20 de març (a les 19 h) fins al divendres 25 (havent dinat). A la Casa d'Espiritualitat de Nostra Senyora de Montserrat, a Caldes de

Montbui. Inscripcions a Secretaria General.

Life Teen Conference a Montserrat. Del 4 al 6 de març, a Montserrat: Trobada europea per a catequistes de Life Teen. Aquest mètode es va implementar per primera vegada a Espanya al nostre bisbat. Ara es desenvolupa a 200 parròquies (10 d'elles al Bisbat de Terrassa).

Dejuni i abstinència per Quaresma

El proper dimecres 2 de març és Dimecres de Cendra i comença la Quaresma. És dia de dejuni i d'abstinència. Els divendres de Quaresma són dies d'abstinència. El Divendres Sant torna a ser dia de dejuni i abstinència. El dejuni consisteix en fer un sol àpat sencer i es pot prendre alguna cosa a l'hora dels altres àpats. El dejuni obliga des de la majoria d'edat (18 anys) fins als 59 anys complerts. L'abstinència consisteix en no menjar carn i obliga a partir dels 14 anys complerts. (Codi de Dret Canònic, cànons 1251 i 1252).

CARTA DOMINICAL

Cuaresma

Este próximo miércoles 2 de marzo, Miércoles de Ceniza, comenzamos el tiempo de Cuaresma. Sus orígenes son muy antiguos, se remontan a los siglos IV-V en la ciudad de Roma. La noche de Pascua, en la Vigilia Pascual, se bautizaban los cristianos convertidos a la fe y durante un tiempo de cuarenta días se preparaban con varios pasos acompañados por la comunidad cristiana que oraba y hacía penitencia. Esta cuarentena de penitencia, ayuno y oración se hacía y se hace también ahora, siguiendo el ejemplo de Jesús que se retiró al desierto durante cuarenta días ayunando y orando antes de empezar su vida pública de predicación del Reino de Dios.

Durante este tiempo, los que debían ser bautizados, los llamados catecúmenos, daban una serie de pasos que les iban preparando pa-

ra recibir los sacramentos de la iniciación cristiana en la noche de Pascua.

El primer paso era la inscripción del nombre en el libro de los catecúmenos, de modo que después se presentaban al obispo los nombres de quienes se preparaban para ser cristianos.

Durante este tiempo de preparación, los catecúmenos recibían catequesis por parte del obispo, quien les explicaba las verdades de la fe contenidas en el credo, artículo por artículo. Grandes ejemplos de estas catequesis los tenemos en Padres de la Iglesia de los siglos IV-V como san Cirilo de Jerusalén o san Agustín de Hipona.

Otros momentos importantes del camino cuaresmal para los catecúmenos eran los escrutinios y las entregas. Sobre todo en las tres últimas semanas de Cuaresma, el

obispo hacía entrega de los evangelios, el Padrenuestro y el credo. Al ser textos no escritos en papel, el obispo los recitaba y hacía aprender de memoria.

Además de la entrega de estos textos, el obispo les hacía los llamados escrutinios, una especie de bendiciones pidiendo al Señor que preparase a aquellos candidatos para ser cristianos y recibir los sacramentos.

Una vez habían recibido los sacramentos, durante la semana de Pascua, el obispo se reunía cada día con los nuevos bautizados, los neófitos, y tenían lugar las llamadas catequesis mistagógicas, en las que se les explicaba el sentido de los ritos del bautismo, la confirmación y la eucaristía que habían celebrado la noche de Pascua.

Esto es la historia de la Cuaresma, pero también nosotros debemos prepararnos durante este tiempo para la celebración de la Pascua porque la Pascua es la fiesta más

importante del año y así como aquellos primeros cristianos empezaban su nueva vida de hijos de Dios en el bautismo la noche de Pascua, así también nosotros nos preparamos durante la Cuaresma para renovar nuestro bautismo, para renovar nuestra vida. En el momento de nuestro bautismo Jesucristo nos unió a Él haciéndonos hijos de su mismo Padre, hijos de Dios.

Por tanto, la Cuaresma no es sólo una tradición, es también una actualización de nuestra vida de cristianos. Prepararnos para la Semana Santa es, por eso, una necesidad para nosotros. La oración, el ayuno, la limosna, el sacramento de la reconciliación son los medios que la Iglesia nos ofrece. ¿Los sabemos aprovechar? Sería bueno dedicar durante la Cuaresma un poco más de tiempo a la oración, a la lectura de la Biblia, especialmente a los evangelios que la liturgia nos va presentando todos los días, reconciliarnos con el Señor a través del sacramento de la penitencia, y así acompañar a Jesús en aquellos cuarenta días que vivió en el desierto para salir renovados con Él.

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

